

KOUSEK CESTY S...

Otakárem Schmidtem

Symbols nás spojují dohromady

Setkání s režisérem Otakárem Marií Schmidtem proběhlo na prahu nového církevního roku, a tak jsme se kromě toho, čím právě žije a na čem pracuje, také dozvěděli, jak prožívá dobu adventu.

Už čtvrtý rok za sebou chystáte vánoční hraný dokumentární film. O čem bude tentokrát?

Po filmech Nejsme andělé, jen děláme jejich práci (tajemství a moc jezuitského řádu), Nejznámější Čech – Jan Nepomucký (světec s pěti hvězdami) a Dej mi duši a ostatní si ponech (o salesiánech), dokončujeme dokument Sv. Vojtěch – první český Evropan. Komentáře opět namlouvám spolu s Markem Ebenem.

Proč právě o svatém Vojtěchovi?

Svatí jsou takovými ukazateli, billboardy na cestě životem. A náš svatý Vojtěch, první český spisovatel známý jménem, patřil k evropské elitě, ovládal několik jazyků. Evropu poznal jako žánr z Čechů té doby a aktivně zasahoval do evropské politiky. Je považován také za patrona Polska a Uher, proto počítáme i s jazykovými mutacemi filmu. Na českých obrazovkách bude mít premiéru ve vánočním čase.

Kromě sv. Vojtěcha poběží v české televizi 22. prosince naše nejnovější poetické zamýšlení nad vnitřním tichem člověka nazvané Krajinou ticha (krajinou těla, duše a ducha).

Řeč symbolů je pro vás asi hodně důležitá?

Slovo symbol vychází z řeckého sýmballein, což znamená spojovat dohromady. Opakem je sloveso diaballein, rozdělovat, ničit. Řeč symbolů tvoří páteř mezilidské komunikace a dokáže vyjádřit i velmi hluboké a jinak těžko sdělitelné významy. O symbolech jsem natočil několik dokumentů a 37 dílů pořadu Po hladině. Běží každou neděli v 10.40 na ČT2, najdete ho i v televizním archivu na internetu. Od jara budeme chystat další dva ročníky. Náš pořad sledují hlavně mladí lidé, vysokoškoláci. Vymyslel jsem si, že zpracujeme liturgický rok, protože mnozí nevědí, jak ho slavit.

A na co se můžou těšit diváci televize NOE?

Už přes tři roky pro ně připravuji pořad Léta letí k andělům. Máme za sebou triatřicátý díl. Jedná se o dvacetiminutové portréty nejrůznějších významných osobností, teď nás čeká Jitka Molavcová, Marta Kubišová a Libuše Šafránková. Ukazujeme slavné lidi, o kterých se kolikrát ani neví, že jsou věřící. Na to navazuje Cesta k andělům, padesátiminutové talkshow ve studiu s těmi samými lidmi, kde probereme to, co se nám do dvaceti minut nevešlo. Třetí cyklus Betlém – vnitřní domov (Betlehem, Dům chleba, o archetypu vnitřního domova v nás), s Janou Studničkovou teprve rozjždíme. Bude o tom, co to je cizinecství v nás, co je to víra, co je to domov. Znělku jsme k němu natáčeli v Benátkách. Léta letí k andělům běží každou druhou středu v měsíci jako premiéra a pak se reprizuje podle programu na www.tvnoe.cz. Cesta k andělům jde každých čtrnáct dní a patnáctiminutový Betlém budeme vysílat každou čtvrtou středu v měsíci.

Betlém je pro vás taky symbolem?

Mám betlémy moc rád. Bez ohledu na to, jestli je to zasněžená Ladova krajina, nebo biblická scéna s palmami. Odjakživa se mi líbilo, že cukrář nese dort, komíník běží se štětkou a hostinský nese vějíř piva, děti svoji nejmilejší hračku nebo nejoblíbenější

Otakáro Schmidt byl v Benátkách se svou kamerou

bonbony. Jako by každý nesl Ježíškoví kousek toho nejlepšího, pro co žije svůj život, čeho si nejvíc váží, co má nejraději...

Máte nějaký svůj způsob ztišení před Vánoci?

Ztišuji se tím, že si už od začátku adventu pouštím koledy

timentu, a tak plním program shůry a jsem každodenním neúnavným filmařem.

Čím pro vás advent začíná?

Téměř deset let jezdíme s přáteli za kastelánovic rodinou Kubů na Karlštejn, stalo se to tradicí. Mám ke Karlovi IV.

MgA. OTAKAR MILOSLAV MARIA SCHMIDT, režisér, scenárista, kameraman, herec a moderátor, se narodil 28. července 1960 v Plzni. V 80. letech absolvoval pantomimu, tanec a herectví na Konzervatoři Jaroslava Ježka v Praze. Jako herce a tanečníka ho angažovali ve Státním divadle F. X. Šaldy v Liberci, výrazně působil (s přezdívkou Štětináč) v divadelním společenství Pražská pětka (Sklep). V letech 1991–99 studoval na katedře scenáristiky a dramaturgie FAMU a své profesi se intenzivně a naplno věnuje. Po roce 2004, kdy přijal křesťanskou víru, se jeho tvorba začala tematicky vyhraňovat. Spolupracuje s Českou televizí a s novou křesťanskou televizí NOE. Z hraných filmů uvedme Nebe nad Mikulovem, Eliška má ráda Divočinu, Herbert v ringu.

(což se správně liturgicky nemá, já vím) a vůbec vážnou hudbu. V naší rodině se vždycky pěstoval vztah k hudbě. Sám mám sbírku vážné hudby, ke které se ale přes rok už moc nedostanu, takže u mě se advent projevuje změnou hudby. Mezníkem jsou pro mě Dušičky. Od Mikuláše si pak vystavuji po bytě celou svou sbírku betlémů. Atributy Vánoc mě provázejí v očekávané Ježíšova narození. Nemám sourozence, rodiče zemřeli, nejsem ženatý, nemám děti, a tak nejsem zasažený předvánoční hysterií, spíš určitým smutkem. Modlitbou za to, abych nebyl v životě sám a mohl svými filmy smysluplně evangelizovat, se snažím smutek přetavit. Nechci propadat destruktivnímu sen-

a Karlštejnu zvláštní vztah. Moji předkové z rodu Nowothů dostali právě v roce úmrtí Karla IV. (1378) od jeho syna Zikmunda šlechtický erb. Proto tam jezdíme 29. listopadu ve výroční den jeho úmrtí a přesně v půl šesté, hodinu před tím, než Karel vydechl naposledy, míváme bohoslužbu v kapli svatého Kříže. Přespíme na hradě a druhý den po snídani odjždíme. V podhradí se právě tou dobou otvírá muzeum betlémů. Domů se vracíme přes Mořinu, kde si každoročně kupujeme barborky, vánoční hvězdy a adventní věnec, tím začínají moje Vánoce.

Jana Šilhavá
Foto Jana Studničková
a Dan Sklenář